

Kezdjük a mai napunkat a zsoltáros szép szavaival:

„Az Úr szereti azokat, akik gyűlölik a rosszat, Őrzi azok lelkét, akik hűségesek hozzá, s megmenti őket a gonoszok kezétől.

Világosság ragyog fel az igaznak, az ártatlan szívét öröm tölti el.

Örüljete hát, igazak az Úrban, és áldjátok szentséges nevét!”

Lk 1.26-38

Az evangéliumi szakasz számomra a következőket közvetíti:

Az ember élete az idő tengelyében a születéstől a halálig tart. Ez az idő arra rendeltetett, hogy életfeladatunkat megvalósítsuk. Életfeladatunkat Istentől kapjuk, de ahhoz, hogy ezt megértsük, felfedezzük, megfelelő érzékenységgel kell rendelkezünk. Képesnek kell lennünk fogni az adást, amely Istentől indul felénk. Ez csak akkor valósulhat meg, ha tudunk csendben maradni, ha képesek vagyunk álmainkat is tudatunk ellenőrzése alá vonni. Életfeladatunkat meglehet, hogy túl nehéznek gondoljuk.

A nehézség óráiban erőt adnak az angyal üdvözlő szavai: „Ne félj, kegyelmet találtál Istennél!”

Válaszoljunk rá Mária szavaival: „Az Úr szolgálója vagyok, teljesedjenek be rajtam szavaid!”

Néhány kérdés a nap indításának perceiben:

- Tisztában vagyok életfeladatommal?
- Az Úrtól kaptam, vagy én jelöltem ki magamnak?
- Van csendem?
- Próbálom az álmaimat értelmezni?
- Próbálom-e félelmeimet az Úrban feloldani?

Végezetül ide kívánczok *Pusztai Sándor*: **Bennünk fénylő csillag** című verse

síráásra görbült a szánk
mikor a legszebben akartunk énekelni
gyáva lett bennünk az öröm
ahogy boldogok akartunk lenni
induljunk szívünk dzsungelében
az embert megkeresni
a jószágot még ma
el kéne kezdeni
óh bennünk fénylő csillag
merj már megszületni

Bandula Marika

„Íme, az úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint!”

A mai ünnepen az evangéliumi szakasz Jézus születése hírüldésének eseményét mondja el.

Sem Isten, sem bármilyen más erő nem kényszeríti Máriát Isten akaratának elfogadására, szabad akarattal vállalja feladatát.

Ne gondoljuk, hogy Máriának olyan könnyű volt kimondani az igent, hiszen megelőzte azt a kérdezős, a csodálkozás, sőt, talán bizonyos értetlenség is.

Nekünk sem egyszerű felismernünk és elfogadnunk Isten akaratát. Egy azonban egészen biztos: ez az út jelenti a boldogságunkat az életben és ez vezet az üdvösségre. Máriához hasonlóan mi is bátran és engedelmes lélekkel válaszoljunk Isten akaratára: Történjék velem szavaid szerint!

Az Isten engem is a nevémen szólít: Megszólít, magához hív, feladattal lát el, mert fontos vagyok neki! Kétkedek, vagy elhiszem, hogy tényleg törődik velem?

Mivel bíz meg, milyen küldetéssel akar felruházni? Mit akar rám bízni?

Mi az első reakcióm, a „*miért Uram?*”, vagy a „*hogyan Uram?*”

Elfogadom akaratát és döntését akkor is, ha nehéznek érzem?

Például ma, vagy tegnap, mire mondtam ki Máriával: „*Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint?*”

Nap mint nap meg kell erősítenem az Igenemet szavakkal és tettekkel... Jézus minden nap, minden órában meg akar születni, meg akar újulni, és meg akar erősödni bennünk, hogy valóban az Ő szeretete, békéje és öröme legyen velünk, bennünk és általunk...

Szeretet-hiszekegy:

Létezik az Isten.

Szeret az Isten.

Eljött hozzánk az Isten.

Megbocsát az Isten.

Hazavár az Isten.

Ez az a nagy történet, amelybe a mi életünk kis története belesimul.

Nyissuk meg az otthonainkat, a szívünket ez előtt a titok előtt!

Kéthelyi Mária, Budapest

